

LA PEIXERA

JUAN CAL

Ashton i Van Rompuy

ELS IDEALISTES esperaven una Unió Europea presidida per un *gran d'Europa*, algú com Tony Blair o Felipe González, per posar un parell d'exemples d'animals polítics de talla mundial. I per al càrrec de *mister Pesc* (substituint Solana) s'esperava un Moratinos. Res de res, el president s'anomenarà Van Rompuy i la *ministra d'Exteriors* serà Catherine Ashton, dos personatges de segona fila política totalment desconeguts per a la majoria dels ciutadans i que han estat elegits precisament per la seua capacitat per no generar oposició entre els principals líders del continent. Així, la terna comunitària està formada per Van Rompuy, Durão Barroso i Ashton, tres personatges que no faran ombra política i mediàtica als dirigents estatals, que és realment del que es tracta. O algú es pensava que els Sarkozy, Gordon, Zapatero, Berlusconi i companyia pensaven permetre la presència als fóruns internacionals d'algú amb més pes mediàtic que ells? Els nous responsables de la UE estan per portar la cartera al president de torn i als dirigents estatals, que són els veritables amos de la política europea. Com que la construcció d'Europa sempre ha sigut un acte de possibilisme, on s'ha avançat en fun-

La terna comunitària està formada per tres personatges que no fan ombra política als dirigents dels estats membres

ció de les conjuntures polítiques de cada moment, més val tindre dirigents, encara que siguin d'un perfil tan baix, que no tindre'n. De la cohesió europea, en dona una bona idea una notícia esportiva: el Govern irlandès ha exigint la repetició del partit contra França (la tornada de la repesca) per assegurar la presència del país al Mundial de Sud-àfrica.

DEL QUE SEMBLA I EL QUE ÉS

PERE AYGUADÉ

La paga de la consciència

S'ATANSA NADAL i comença, com cada any, una carrera de solidaritat mediàtica per aconseguir el que jo anomeno la paga de la consciència. De manera creixent, arriben un munt de peticions demanant diners per un reguitzell d'organitzacions, dedicades als més desfavorits del món. Recordo el meu pare com una persona generosa, que ajudava i donava més del que tenia. Una vegada, de viatge per Barcelona, ens va aturar una parella que demanava diners per un projecte d'Àfrica. El pare em va sorprendre al contestar-los que havia acabat tots els diners per als que tenia prop de casa. Malhumorat, es va dedicar una bona estona a assenyalar-me un munt de persones, que, segons ell, necessitaven el nostre ajut. De sobte, va veure una pobra dona, carregada amb un carretó amb el qual intentava creuar les Rambles. El meu pare hi va anar de dret i la va ajudar. Jo em deixava portar pels fets i, avergonyit, no sabia què fer. Em semblava que tothom ens mirava. No en va tenir prou, i s'hi va posar a parlar interessant-se pels seus problemes. A mesura que parlaven, jo perdia la vergonya, i un sentiment, primer de compassió, després de solidaritat, i finalment de ràbia, em colpien per la injusta situació d'aquella dona, que deixava de ser una pobra dona i es convertia, només, en una do-

na, sola i pobra. No és important explicar-los com vàrem ajudar la Francesca, però sí que és important explicar que aquella dona ens va agrair, aquell dia, i molts altres de la seva vida, molt més el nostre interès per ella que els nostres diners. De retorn em va dir que mai tindriem prou diners per solucionar els problemes del món, però, en canvi, ens sobraria temps per dedicar-lo als altres i que un minut d'estimació tenia més valor que tot el Banc d'Es-

Dediquin una mica del seu temps a preguntar als desgraciats que tenen prop seu que poden fer per ells

panya. Per TV i ràdio, com si d'empreses de detergents es tractés, ens anuncien la misèria del món. Ens demanen la creueta o bé uns pocs diners. Potser posarem en un sobre fred com el gel uns diners més freds encara i anirem a dormir contents i satisfets. Permetin que els demani que posin la creueta i donin els diners que els sobren als que vulguin, però dediquin una mica del seu temps a preguntar als desgraciats que tenen prop seu que poden fer per ells. Potser després d'un parell d'anys podran abraçar la seva Francesca.

Editorial

Control dels municipis

El Govern s'ha entossudit a anunciar mesures contra la corrupció i ara prepara un document per obligar els ajuntaments a retre comptes, com ja era preceptiu, i vincularà la concessió de subvencions de la Generalitat o les que arriben amb els fons de la Unió Europea al compliment de les seues obligacions amb la Sindicatura de Comptes. Està bé que es decideixin a fer complir als ajuntaments perquè el nombre dels que no presentaven els comptes ha anat en augment en els últims anys, fins al punt que, per exemple a Lleida, ni més ni menys que 74 municipis, entre els quals figuren capitals de comarca com Tàrraga, Balaguer, Sort i el Pont de Suert, no havien presentat els comptes corresponents al 2005 segons l'informe de la Sindicatura presentat el 23 de desembre del 2008. Però és que quan la Sindicatura ha detectat irregularitats en algun ajuntament, tampoc ha passat res. En uns casos, s'ha publicat als diaris sense més conseqüències i l'ajuntament ha deixat de remetre els informes i, en d'altres, com el de Santa Coloma, ni tan sols han estat llegides les consideracions de la Sindicatura. Però és que, amb la normativa actual, ja s'estableix que la presentació dels comptes davant de la Sindicatura és un requisit obligatori per accedir a les ajudes del Pla Únic d'Obres i Serveis, tot i que fins ara era la conselleria de Governació la que s'oblidava d'aquest requisit, com li va recordar la mateixa Sindicatura a l'informe de fiscalització del PUOS del 2006. És a dir, que si tots complissin les normes vigents i també s'obligués els diputats a llegir els informes que fa la Sindicatura, segurament ens estalviariem disgustos i no farien falta més informes i més normatives.

Europa, amb perfil baix

Amb el Tractat de Lisboa, es creava la presidència de la Unió Europea i els 27 tenien l'oportunitat d'apostar perquè Europa tingués un líder, una imatge forta i un estadista que pogués imposar criteris als presidents nacionals i als mateixos comissaris. No ha sigut així i han elegit el fins ara primer ministre belga, qualificat com a home de consens, però que no ha destacat ni per la seua imatge, ni pel seu lideratge, ni pel seu europeisme.

SEGRE

EDITA:
Diari Segre SLU
PRESIDENT:
Robert Serentill Utgés
DIRECTOR EXECUTIU:
Juan Cal Sánchez
DIRECTOR DE REDACCIÓ:
Santiago Costa Miranda

SUBDIRECTORS:
Joan Miras Muntadas,
Anna Gómez i Marsol
i Glòria Farré Lorente.
REDACTORS EN CAP:
José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret.
SECCIONS:
Leonard Delshams Valdés
(fotografia), Anna Barcala
Sirvent (disseny), José Carlos
Monge Clemente (esports),
Jordi Gabernet Castelló
(comarques), Josep Grau
Santemasses (societat), Eva
Martínez Muruaga
(economia) i Albert Samper
Ros (edició en català).
Secretària de redacció:
Maria Terré i Guillaumet.

DIRECTOR COMERCIAL:
Alfredo Lamana Ramírez.
GERENT D'IMPRESSIÓ:
Antonio Herrera Dorado.
CAP DE PUBLICITAT:
Josep Pon i Botarda.
CAP D'ADMINISTRACIÓ:
Eva Miranda i Cos.
CAP DE RELACIONS EXTERNES:
Rosa Reig Crusells.
CAP DE PRODUCCIÓ:
Carles Duran Codina.
CAP DE MANTENIMENT:
Joan Clivell Figueras.
CAP DE SISTEMA:
José Antonio
Negredo Morcillo.
CAP DE R+D:
Ferran Perdris Sapiña.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I PUBLICITAT: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. club del subscriptor: 973 248 008. Fax redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. Apt. de correus: 543. PLANTA D'IMPRESSIÓ: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

Segre diari digital:
www.segre.com

Correu electrònic:
redaccio@segre.com
comunicacio@segre.com

DELEGACIONS:
Balaguer. Doctor Fleming, 13 al·tell 5. Tel. 973 451 279. La Seu d'Urgell. Passeig del Parc, 69. Tel. 973 360 202. Tàrraga. Xavier Santemasses (delegat). Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. Mollerussa. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

EL RACÓ DE L'ERMENGOL

DEFENSA PROPOSA MILLET COM A CAPITÀ DE L'ALAKRANA'.
ELS PIRATES HO CONSIDEREN UNA VENJANÇA
DESPROPORCIONADA DEL GOVERN ESPANYOL

